

[Rimstad.]

ophævelse af det ulykkelige huslejestop. Vi kan derfor ikke medvirke til fremme af dette lovforslag og naturligvis heller ikke til det stillede ændringsforslag, som vi betragter som et usagligt overbud alene fremsat af partitaktiske grunde; noget sådant forekommer denne sag os at være for alvorlig til.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlem hr. Kai Moltkes synspunkter er jo ikke nye; de var fremme allerede i fjor, og jeg kan for så vidt ligesom mit partis ordfører dengang sige, at de svarer til en række af de principielle synspunkter, som mit parti har. Det at bo til leje burde ikke være noget, der var underkastet spekulation, i alt fald ikke så længe der ikke var frit boligvalg i det omkostningsbestemte udlejningsbyggeri. Men det, mit partis ordfører udtalte dengang og har udtalt igen i dag, er ønsketænkning uden reale muligheder.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke citerede, hvad jeg havde sagt i forbindelse med det ærede medlems spørgsmål i november måned i fjor. Jeg har ikke haft lejlighed til at slå efter, men det er sikkert rigtigt, når det ærede medlem siger, at jeg har nævnt 1958, men hvis jeg har sagt det på det tidspunkt, har det selvsagt været en fortællelse, for udgangspunktet må naturligvis, hvad enhver vil kunne forstå, være den senest vedtagne lov af 31. maj 1961. I øvrigt er der så meget mere sandsynlighed for dette, som det ærede medlems betragtninger vedrørende omfanget af driftstilskuddet og dets tilstrækkelighed jo netop var fremme i forbindelse med loven af 1961, som gælder i dag.

Når det ærede medlem talte om, hvilket byggeri man i givet fald skulle skære toppen af, vil jeg til orientering sige, at det er nok ikke så meget boligbyggeriet, der er tænkt på, når der er tale om at dæmpe aktiviteten. Lovens målsætning, som den er nævnt i kapitel IV, vil blive tilstræbt, sådan som det har været lovens forudsætning.

I øvrigt kan jeg kun beklage, at lovforslaget ikke har kunnet opnå en bredere tilslutning end den, betænkningen giver udtryk for. På den anden side kommer det

ikke bag på mig. Det ærede medlem hr. Finn Poulsen og det ærede medlem hr. Thestrup har jo klart præciseret deres standpunkter ikke alene under vort samråd i udvalget, men også nu ved anden behandling, hvad angår både driftstilskud i almindelighed og ganske særlig den forhøjelse, der her er tale om.

Når det ærede medlem hr. Thestrup nævner de retningslinjer, der er for aftrapning i den gældende lov, og her bl. a. lovens § 62, vil jeg gerne sige, at forudsætningen for den, om jeg så må sige, ekstraordinære afvikling af driftstilskuddet, som det ærede medlem hr. Thestrup omtalte, ikke kan siges at være til stede. Det er rigtigt, at der i lovens § 62 står, at forhøjelse af driftstilskuddet ud over de ovenfor angivne beløb ikke kan finde sted. Men hvis ikke denne bestemmelse havde været der, var det ikke sikkert, at vi havde været nødt til at have et forslag om ændringer som det, der er fremme her. Det er netop i konsekvens deraf, at lovforslaget er fremsat.

Nu tjener det naturligvis ikke noget formål at genoptage den diskussion, vi har ført om hele dette problem, men jeg vil gerne erindre om, at det er mindre end 1 år siden, det ærede medlem hr. Thestrup netop vedrørende driftstilskudsprincippet, der jo må betragtes — og det må man formentlig være enig om — som en kompensation for det høje renteniveau, vi havde på det tidspunkt, loven blev vedtaget, gav udtryk for sit partis anerkendelse af den gennemførte ligestilling med hensyn til driftstilskuddet til det sociale og det private byggeri og navnlig gav udtryk for partiets anerkendelse af, at dette tilskud nu skulle ydes efter sociale kriterier.

Det ærede medlem føjede dengang til, at hans parti længe havde været fortaler for disse principper, og at man derfor nu var særdeles tilfreds med, at det var kommet med i loven. Men nu er det altså slut med tilfredsheden. For her drejer det sig ikke alene om at fastholde princippet, men også om at tage konsekvenserne af dette princip. Vi må stadig erindre, at der her ikke er tale om en ydelse eller et tilskud til byggeriet, men alene til boligtageren — som det ærede medlem understregede i fjor — efter sociale kriterier, altså en ydelse med ganske bestemt sigte, nemlig dette at afbøde virk-